

**TRIBUNALUL TIMIS SECTIA
COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV**

SENTINTANR. 1100/PI/CA
Sedinta publica din data de
23.12.2008

TRIBUNALUL

Deliberand asupra cauzei de fata, constata urmatoarele:

1. Prin cererea inregistrata pe rolul Tribunalului Timis la data de 23.07.2008 sub nr. 5843/30/2008, reclamanta Societatea SA a chemat in judecata pe paratii Directia Generala a Finantelor Publice a Judetului Timis si Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii Timis, solicitand instantei ca prin hotararea ce va pronunta sa dispuna anularea Deciziei nr. emisa de DGFP Timis. prin care s-a respins contestatia formulata impotriva deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. si anularea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. emisa de Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii Timis.

In motivarea cererii reclamanta arata ca a contestat Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. prin care au fost calculate m sarcina Sucursalei accesorii in surna de lei, pentru suma de lei reprezentand impozit pe veniturile salarii aferent lunii aprilie 2006.

Se sustine ca Sucursala Timisoara a reclamantei a declarat prin declaratia inregistrata sub nr. , privind obligatiile de plata la bugetul general consolidat pentru luna aprilie 2006, impozit pentru veniturile din salarii, aferente punctului de lucru , in s-uma de lei, care a fost achitat cu OP nr. . Ulterior, prin declaratia rectificata inregistrata sub nr., Sucursala a suplimentat obligatia de plata reprezentand impozit pe veniturile din salarii aferent lunii aprilie 2006 cu suma de lei, suma achitata cu OP nr. . Astfel rezulta ca pentru punctul de lucru Timisoara nu a fost platita la timp suma de lei (in loc sa fie achitata cel tarziu la data de 25.05.2006, a fost achitata la data de 22.10.2007).

In acelasi timp, Sucursala a declarat prin declaratia inregistrata sub nr. , privind obligatiile de plata la bugetul general consolidat pentru luna aprilie 2006, impozit pentru veniturile din salarii, aferente punctului de lucru in suma de lei, care a fost achitat cu OP nr.. Ulterior, prin declaratia rectificata inregistrata sub nr. , Sucursala a diminuat obligatia de plata reprezentand impozit pe veniturile din salarii aferent lunii aprilie 2006, rezultand astfel o suma platita in plus de lei. Astfel rezulta ca pentru punctul de lucru a lost platita in plus, la data de 23.05.2006, suma de lei.

Datorita faptului ca obligatia aferenta punctului de lucru , pentru luna aprilie 2006 a fost partial platita cu intarziere, au fost calculate in sarcina Sucursalei penalitati de intarziere in cuantum de lei.

Contestatia reclamantei a fost respinsa pentru motivul ca ait. 26 alin. 2 din OG nr. 92/2003 privind codul de procedura fiscala prevede faptul ca platitor de obligatii fiscale este persoana juridica, cu exceptia impozitului pe venituri din salarii, pentru care plata impozitului se face, potrivit legii de catre sediile secundare ale persoanei juridice.

Reclamanta arata ca, dat fiind faptul ca suma platita in plus pentru punctul de lucru a fost achitata la aceeasi data la care s-a achitat pentru punctul de lucru aceeasi suma in minus pentru ambele punc-te de lucru, ca declarative rectificative au fost depuse pentru ambele puncte de lucru la data de 22.10.2007, rezultand astfel ca Sucursala a achitat catre acelasj beneficiar, bugetul de stat, la data de 23.05.2006 suma totala de lei aferenta impozitului pe venitul din salarii pentru cele doua puncte de lucru, nelipsind nici o zi de la

bugetul de stat suma de lei, astfel ca bugetul de stat nu a suferit nici un prejudiciu, ori atata timp cat nu exista prejudiciu, nu poate exista nici o despagubire, in caz contrar bugetul de stat s-ar imbogati, in detrimentul societatii reclamante, fara o justa cauza.

In drept, cererea a fost intemeiata pe dispozitiile Legii nr. 554/2004.

La dosar au fost depuse in copie xerox: Decizia nr. , Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. , declaratia inregistrata sub nr. , OP nr. , declaratia rectificativa inregistrata sub nr. OP nr. , declaratia inregistrata sub nr. , OP nr. , declaratia rectificativa inregistrata sub nr. .

2. Legal citata, parata DGFP Timis a formulat intampinare, solicitand respingerea contestatiei si mentinerea ca temeinice si legale a Deciziei nr. emisa de Directia Generala a Finantelor Publice precum si a Deciziei de obligatii de plata accesorii nr. .

In cuprinsul intampinarii se arata ca societatea reclamanta a declarat pentru luna aprilie a anului 2006 impozit pe veniturile din salarii in suma de lei, achitata cu OP sir. , iar prin declaratia rectificata inregistrata sub nr. , Sucursala a suplimentat obligatia de plata reprezentand impozit pe veniturile din salarii aferent lunii aprilie 2006 cu suma de lei, suma achitata cu OP nr. . suma initiala a fost de lei, iar cea corectata de lei.

Prin declaratia inregistrata sub nr. , privind obligatiile de piata la bugetul general consolidat pentru luna aprilie 2006, impozit pentru veniturile din salarii, aferente punctului de lucru), in suma de , care a fost achitat cu OP nr. . Prin declaratia rectificata inregistrata sub nr., depusa de punctul de lucru rezulta ca obligatia de plata reprezentand impozit pe veniturile din salarii aferent lunii aprilie 2006, a fost diminuata cu suma de lei, adica suma initiala de lei a fost corectata cu suma de lei.

Asadar, parata recunoaste ca a rezultat o suma de plata in plus de lei cu care au fost achitate obligatii viitoare.

Pentru suma de lei reprezentand obligatie de plata privind impozitul pe venituri din salarii declarat suplimentar pentru luna aprilie 2006 de catre SN SA, Sucursala, prin declaratia rectificativa nr. , au fost calculate de catre organul fiscal majorari de intarziere in suma de lei, de la data scadentei fiscale 25.05.2006, pana la data achitarii acesteia in data de 22.10.2007. obligatiile de plata accesorii au fost calculate in temeiul art. 120 alin. 2 din Codul de procedura fiscala.

Se sustine ca pentru cei doi contribuabili, cu sedii secundare diferite, plata impozifului pe venituri din salarii se face distinct pe codul de inregistrare fiscala al fiecarui secliu secundar in parte, asa cum prevede art. 26 si art. 114 alin. 2 din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

3. Examinand actele si lucrarile dosarului instanta retine urmatoarele:

Reclamanta Societatea S.A. define o sucursala in a (numita in continuare Sucursala) si un punct de lucru in, jud. .

Pentru luna aprilie 2006 Sucursala a declarat un impozit pe veniturile din salarii de lei pe care 1-a achitat la data de 23.05.2006. Ulterior, printr-o declaratie rectificativa, a suplimentat obligatia de plata cu lei, pe care de a setnenea a achitat-o cu intarziere, prin ordinul de plata.

Tot pentru luna aprilie 2006, Punctul de lucru a declarat un impozit pe veniturile din salarii de lei pe care 1-a platit la 23.05.2006 si pe care ulterior 1-a rectificat, diminuand obligatia de plata cu suma de lei.

Asadar, reclamanta S.N. S.A. a platit la data de 23.05.2006 pentiu Sucursala cu lei mai putin decat obligatia legala de plata iar pentru Punctul de lucru , cu lei mai mult decat obligatia legala de plata. Tribunalul observa ca. suma platita in plus este egala cu cea platita in minus.

Data platii si sumele platite sunt necontestate de parate.

Pentru suma de lei declarata suplimentar de Sucursala si platita ou intarziere cu ordinul de plata, parata Administratia Fmantelor -Publice pentru Contribuabili Mijlocii Timis. a calculat accesorii (majorari de intarziere) de lei pe care le-a pus in sarcina reclamantei S.N. S.A. prin Decizia nr. emisa de Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Timis.

Contestatia exercitata de reclamanta de reclamanta impotriva acestei decizii a fost respinsa prin Decizia nr. emisa de Directia Generate a Finantelor Fublice Timis.

Tribunalul intelege ca litigiul dintre parti este determinat de imprejurarea ca reclamanta pretinde ca nu este cazul sa plateasca obligatia accesorie de lei tocmai -pentru ca suma platita in minus de Sucursala la data de 23.05.2006 este egala cu suma piatita in plus la aceiasi data de catre Punctul de lucru , pe carid paratele considers ca obligatia accesorie a fost in mod corect stabilita in sarcina reclamantei deoarece surna platita in plus de Punctul de lucru nu poate compensa suma platita in minus de Sucursala pentru ca, din aceasta suma platita in plus au fost achitate obligatii viitcare ale contribuabilului, respectiv cele declarale sub. nr. de Punctul de lucru .

Paratele isi intemeiaza sustinerile pe prevederile art. 26 al. 2 Cod procedura fiscala potrivit carora pentru persoanele juridice cu sediul in Romania, care au sedii secundare, platitor de obligatii fiscale este persoana juridica, cu exceptia impozitului pe venitul din salarii, pentru care plata impozitului se face, potrivit legii, de catre sediile secundare ale persoanei juridice.

Paratele se afla in eroare. Astfel, art. 26 Cod procedura fiscala nu stabileste debitorul obligatiei fiscale, care in speta este unul singur si anume reclamanta S.N. S.A., ci platitorul obligatiei, platitor reprezentat de fiecare sediu secundar in parte. Debitprul obligatiei fiscale este stabilit de art. 25 al. 1 Cod procedura fiscala potrivit caruia in raporturile de drept material fiscal, creditorii sunt persoanele titulare ale unor drepruri de creanta fiscala prevazute la art. 21, iar debitorii sunt aceie persoane care, potrivit legii, au obligatia corelativa de plata a acestor drepturi.

Aceasta distinctie intre „debitor” si „platitor” este semnificativa deoarece in cauza avem un debitor si doi platitori, ceea ce nu impiedica stingerea creantei prin compensate iar compensatia putea si trebuia sa fie observata si din oficiu de organul fiscal, care are rol activ potrivit art. 7 Cod procedura fiscala.

Asfel, potrivit art. 24 Cod procedura fiscala, creantele fiscale se sting prin incasare, compensare, executare silita, scutire, anulare, prescriptie si prin alte modalitati prevazute de lege.

Potrivit art. 116 al. 1 din acelasi cod, prin cpjripensaie|Se sting creantele administrate de Ministerul Economiei si Finantelor cu creantele debitorului |reprezentand sume de rambursat sau de restituit de la buget, pana la concurenta celei mai mici sume, cand ambele parti dobandesc reciproc atat calitatea de creditor, cat si pe cea de debitor, daca legea nu prevede altfel iar potrivit alin. 3, compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau inainte de restituirea ori rambursarea sumelor cuvenite acestuia, dupa caz. Dispozitiile art. 115 privind ordinea stingerii datoriilor sunt aplicabile in mod corespunzator.

Potrivit alin. 4, organul fiscal poate efectua compensare din oficiu ori de cate ori constata existenta unor creante reciproce, cu exceptia sumelor negative din deconturile de taxa pe valoarea adaugata fara optiune de rambursare.

In sfarsit, ordine stingerii datoriilor este data de art. 115 Cod procedun! fiscala conform caruia obligatiile fiscale se sting in ordinea vechimii, cele scadente inaintea celor viitoare.Asadar, la data de 23.05.2006, reclamanta avea un debit fata de Ministerul Economiei si Finantelor de lei reprezentand parte din impozitul pentru venitul din salarii

aferent Sucursalei Timisoara precum si o creanta de quantum egai pentru impozitul pentru venitul din salarii platit in plus de Punctul de lucru iar debitul si creditul pot fi compensate deoarece apartin aceluiasi contribuabil, reclamanta. •

Paratele puteau (in temeiul art. 116 al. 4 din cod) si, in temeiul rolului activ, trebuiau sa observe compensarea si sa stinga datoria scadenta si nu una viitoare.

In consecinta, vazand ca actiunea este intemeiata, tribunalul va admite actiunea formulata de reclamanta si va anula Decizia nr. a Directiei Generale a Finantelor Publice Timiș precum si Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a Administratiei Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Timis.

Va lua act ca partile nu au solicitat cheltuieli de judecata.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE**

Admite cererea formulata si precizata de reclamanta Societatea S.A., cu sediul in, in contradictoriu cu paratii Directia Generala a Finantelor Publice Timis, cu sediul in Timisoara, Bd. Revolutiei, nr. 15A, jud. Timiș si Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Timis, cu sediul in Timisoara, Bd. Revolutiei, nr. 15A, jud. Timis si in consecinta:

Anuleaza Decizia nr. a Directiei Generale a Finantelor Publice Timis precum si Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a Administratiei Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Timis.